

عنوان مقاله:

پیش بینی رضایت زناشویی بر اساس ارتباط و صمیمیت جنسی

محل انتشار:

دوفصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده، دوره 2، شماره 7 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مختار عارفی - گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه

فرشاد محسن زاده - گروه مشاوره، دانشگاه خوارزمی، تهران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف اصلی پژوهش حاضر پیش بینی رضایت زناشویی از روی دو عامل (صمیمیت جنسی و ارتباط) بود و بر ماهیت رابطه ی متعامل این دو متغیر در این پیش بینی تاکید داشت و بدین منظور از فنون معادلات ساختاری بهره جست. روش: در این مطالعه هم بستگی، نمونه ی پژوهش ۲۶۶ نفر (۱۲۵ مرد، ۱۴۱ زن) والدین دانش آموزان مدارس ابتدایی و راهنمایی شهر کرمانشاه در سال ۱۳۹۰ بودند، که به شیوه ی نمونه گیری خوشه ای انتخاب شدند. در این مطالعه از مقیاس سازگاری زناشویی (اسپاینر، ۱۹۷۶) و پرسش نامه ی انریچ (اولسن و همکاران، ۱۹۸۷) استفاده شد. یافته ها: مدل معادلات ساختاری نشان داد هر دو عامل ارتباط و صمیمیت جنسی به طور مستقیم و معناداری بر رضایت زناشویی اثر می گذارند. نتایج نشان داد عامل ارتباط با میانجیگری صمیمیت جنسی به طور غیرمستقیم به طور معناداری با رضایت زناشویی رابطه داشت. نتیجه گیری: نتایج پژوهش حاضر نشان داد مهارت های ارتباطی زوجین به طور مستقیم می تواند سبب خشنودی و رضایت زناشویی آنها شود، اما بخشی از اثرگذاری آن از طریق صمیمیت جنسی توجیه می شود. مشاوران خانواده می توانند آموزش مهارت های ارتباطی و صمیمیت جنسی را آماج مداخلات درمانی خویش قرار دهند.

کلمات کلیدی:

رضایت زناشویی، صمیمیت جنسی، ارتباط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302291>

